

LIBER LIBERI VEL LAPIDIS LAZULI
ADUMBRATIO KABBALÆ ÆGYPTIORUM
SUB FIGURÂ VII

Ez egy bizonyos Adeptus Expemptus felszabadulása.

Ezek a Templom Mesternének első szavai.

A.:A.:

„A” osztályú publikáció.

ELŐSZÓ A MEG-NEM-SZÜLETETTHEZ

1. A magányomba hasít –
2. Egy síp hangja a homályos erdőkből kísérti a távoli hegyeket.
3. Még a bátor folyók partjáról is, melyeket elér a vadon szélén.
4. És látom Pán-t.
5. A hó időtlen odafönn, odafönn –
6. És a parfümük felfelé gomolyog a csillagok orrlyukába.
7. De mit kezdjek én mindezzel?
8. Számomra csak a távoli sípszó létezik, Pán maradandó látomása.
9. Minden irányból Pán a szemnek, a fülnek.
10. Pán illata mindent betöltő, az íze teljesen megtölti a szám, hogy a nyelvem szörnyűséges és furcsa beszédbe tör elő.
11. Az Ő ölelése intenzív a fájdalom és gyönyör minden központjában.
12. A hatodik, belső érzék lángra lobbant az Ő legbelsőbb lényétől.
13. Jómagam behajítottam a lét szakadékába.
14. A mélységbe is, megsemmisülés.
15. A magánynak legyen vége, mint mindennek.
16. Pan! Pan! Io Pan! Io Pan!

I.

1. Ó, Istenem, hogy szeretlek Téged!
2. A fenevad csillapítatlan éhségével vadászok rád az Univerzumban.
3. Ott állsz, ahol mindig a csúcson, valami erőd-város szélén. Egy fehér madár vagyok és rád ülök.
4. Te vagy a Szeretőm. Egy nimfának látlak téged, aki fehér, hajlékony végtagjait nyújtóztatja.
5. Mohán heverészik; nincs más csak ő:
6. Te nem Pán vagy?
7. Én Ő vagyok. Ne beszélj, Istenem! Hadd legyen a munka Csöndben bevégezve.
8. Legyen a fájdalom sírása megtestesülve egy fehér őzborjúban, hogy beszaladhasson az erdőbe.
9. Te egy kentaur vagy, Ó Istenem, a lila-virágoktól, mik koronáznak téged egészen a lópatáidig?
10. Keményebb vagy, mint az edzett acél; nincs gyémánt rajtad kívül.
11. Nem én termeltem ki ezt a testet és lelket?
12. Egy törrel a torkomban kérem meg a kezéd.
13. A csorgó vérem csillapítsa a vérszomjadat, Ó Istenem.
14. Egy kicsi fehér nyúl vagy az odúd Éjszakájában.
15. Hatalmasabb vagyok, mint a róka és a lyuk.
16. Add nekem csókjaidat, Ó Istenem!
17. Egy villám jött és felnyalta a kis birkanyáját.
18. Van ott egy nyelv és egy láng; látom azt a tridentet, miként átalsétál az óceánon.
19. A Főnix birtokolta fejként; alul van két villa. Átdöfik a romlottat.
20. Átdöflek téged, ha nem vigyázol, Ó kicsi, szürke isten.
21. Szürkétől az aranyig; az aranytól addig, ami Ophir aranyán is túl van.
22. Istenem! de én szeretlek Téged!
23. Miért suttogtál oly kétértelmű dolgokat? Féltél tán, Ó kecske-patás, Ó szarvas, Ó villámlás

oszlopa?

24. A villámból gyöngyök hullnak; a gyöngyökből a semmi fekete szemcséi.
25. Mindent egyre alapoztam, az egyet a semmire.
26. Az éterben lebegve, Isten, Ó istenem!
27. Ó te hatalmas leplezett napja a dicsőségnek, vágd le ezeket a szemhéjakat!
28. A természetnek ki kell halnia; Ő (she) elrejtett, félelemmel zárva le szemhéjaimat Ő elrejtett engem a Pusztulásomtól, Ó Te, nyitott szem.
29. Ó örökké-síró!
30. Ízisz nem az anyám, és én sem vagyok Ozírisz, de a vérfertőző Hórusz, kit Tüfonnak adtak át, hogy talán legyek!
31. Ott gondoltam; és a gondolat gonosz.
32. Pan! Pan! Io Pan! ennyi elég.
33. Ne zuhanj a halálba, Ó lelkem! Gondold azt, hogy a halál egy ágy, amibe belezuhansz!
34. Ó, hogy szeretlek téged, Ó Istenem! Kiváltképp, van ott egy a végtelenből párhuzamosan nyúló megállíthatatlan fény, aljasul elhajlott ezen elme homályában.
35. Szeretlek! Szeretlek! Szeretlek!
36. Egy gyönyörű dolog vagy, mi fehérebb mint egy nő, aki ezen vibrálás oszlopában van.
37. Függőlegesen lövök fel, mint egy nyíl és belőlem lett a Fent.
38. De ez a halál és máglya lángja.
39. Emelkedj fel a máglya lángjában, Ó lelkem! Az Istened olyan, mint hideg üressége a legtávolabbi mennyeknek, ahova kicsiny fényed sugárod.
40. Amikor megismersz, Ó üres Isten, akkor a fényem teljesen kialszik majd a Te hatalmas N.O.X.-odban.
41. Mi lennél Te, Istenem, amikor abbahagynék szeretni Téged?
42. Egy féreg, egy semmi, aljas gazember!
43. De Ó, Szeretlek Téged!
44. A Lent kosarából milliónyi virágot szórtam a lábad alá, felkentelek Téged és a Pálcádat olajjal, vérrel és csókokkal.
45. Lángolásom Életre hívta márványodat – ajj! halálba!
46. Szád bűzétől súlytattam, mely nem ivott soha bort, csak életet.
47. Miképpen fehéríti az Univerzum párája az ajkakat!
48. Ahh! a Tökéletes Anya csillagainak csörgedező folyama, tűnj el!
49. Én vagyok Ő, minden ember Szüze, akinek el kell jönnie.
50. Egy fiú vagyok előtted, Ó szatír Isten!
51. Végre kell hajtandó a gyönyör büntetését – Most! Most! Most!
52. Io Pan! Io Pan! Szeretlek! Szeretlek!
53. Ó istenem, könyörülj!
54. Most! Most vége! Halál.
55. Hangosan kiáltottam a szót – és ez egy hatalmas varázs, ami megkötötte az Univerzumot; Az a kántálás, ami feloldja a megkötést; igen, ami feloldja a megkötést.

II.

1. Ó Istenem, használj engem Újra, Örökké, Örökké!
2. Az mi belőled tűzként jött, belőlem vízként; Legyen hát, hogy a lelked átöleljen, hogy a jobb kezem elveszítse a villámot.
3. Amikor az Ūrön utaztam keresztül, láttam két galaxis párbaját, úgy öklelték egymást, mint két a bika a földön. Félttem.
4. Abbahagyták a harcot, felém fordultak és súlyosan felökleltek és összezúztak.

5. Inkább lettem volna a Világ-Elefánt által eltaposva.
6. Ó Istenem! te vagy a kis házi-teknősöm!
7. De te tartod fenn a Világ-Elefántot.
8. Mászom a teknőd alatt, mint egy szerető a gyönyörúsége ágyába; Bekúszom, és a szívedre ülök, amilyen kényelmesen és meghittén [csak] lehet.
9. Menedéket adsz, hogy nem is hallom a Világ-Elefánt toporzékolását.
10. Nem érsz egy kanyit sem a piacon, de az Egész Univerzum értékén sem lehetne téged megvenni.
11. Olyan vagy, mint egy gyönyörű núbiai rabszolga, ahogy a meztelen bíbor színedet a zöld márványoszlopokhoz támasztod, melyek a fürdő felett vannak.
12. Bor ömlik a fekete mellbimbóiból.
13. Rég ittam bort Pertinax házában. A pohár-töltő fiú kedvelt, az édes-jó chióit adta nekem.
14. Volt ott egy dór fiú, egy atléta, ki az erő mutatványaiban edzett. A telihold mérgesen úszott lefelé a pusztulásba. Áhh! De mi nevtünk.
15. Vészesen részeg voltam, Istenem! Pertinax elvitt a menyegzőre.
16. Töviskoszorú lett a hozományom.
17. Olyan vagy, mint egy asztori kecske szarvai, Ó Istenem, görbe és bütykös, ördögien erős.
18. Hidegebb bort öntött nekem, mint a Meztelen Hegy összes gleccsere.
19. Egy vad vidék és fogyó hold haladt át lassan az égen, akár a felhők. fenyők köre és magas tiszafák lent. Te vagy középen.
20. Ó, minden békát és macskád örvend, te nyálkás, jöjj közelebb!
21. Táncolj, táncolj, Urunknak, Istenünknek!
22. Ó Az! Ó Az! Ó Az!
23. Miért folytassam?
24. Miért, Miért? jött a pokol millió törpéjének hirtelen kacaja,
25. És a nevetés folytatódik.
26. De az Univerzumot ez nem betegíti meg és a csillagokat nem rázza meg.
27. Istenem! Mennyire szeretlek Téged!
28. Egy zárdában sétálok; minden férfi és minden nő örült körülöttem.
29. Ó Örület! Örület! Örület! kívánatos vagy!
30. De szeretlek téged, Ó Isten!
31. Ezek a férfiak és nők révednek és vonyítanak! Bolondságokat fecsegnek.
32. Elkezdek félni. Nincs fedezékem; Egyedül vagyok. Egyedül. Egyedül.
33. Gondolkodj, Ó Isten, mily' boldog vagyok én a te szerelmedben.
34. Ó márvány Pán! Ó hamisan kacsintó arc! Szeretem a sötét csókjaidat, melyek véresek és bűdösek! Ó márvány Pán! A csókjaid olyanok, mint a napfény a kék Égei-tengeren; a vérük olyan, mintha az Athén feletti naplementéé lenne; A szaguk olyan, mint Makedónia rózsakertjeié.
35. Naplementéről, vérről, rózsákról és borról álmodtam; Ott voltál, istenem, úgy viselkedtél, mint egy athéni kurtizán és én szerettelek Téged.
36. Te nem álom vagy. túl szép vagy az álomhoz és az ébrenléthez!
37. Szétszórom a föld örült népeit; Egyedül sétáltatom a kiskutyákat a kertben.
38. Rettentő nagy vagyok, ama galaxis a füstölőm füst-karikája csupán.
39. Égess furcsa növényeket, Ó Isten!
40. Fiúk, főzettek nekem mágikus likórt a pillantásaitokkal.
41. Az egész lélek részeg.
42. Részeg vagy, isten, a csókjaimtól.
43. Az Univerzum tekeredik, ránéztél.
44. Kétszer, és minden kész.

45. Jöjj, Ó Isten, és ölelkezzünk!
46. Lustán, éhesen, hevesen, türelmesen, így fogok munkálkodni.
47. Ott lesz egy Vég.
48. Ó Isten! Ó Isten!
49. Én egy bolond vagyok a te szeretetedben; Kegyetlen vagy, elhallgattattad önmagad.
50. Jöjj hozzám! szeretlek! Szeretlek!
51. Ó kedvesem, kedvesem – Csókolj meg! csókolj meg! Ah! Újra!
52. Álom, vigyél! Halál, vigyél! Ez az élet túltelített; fáj, legyilkol, kielégít.
53. Engedj, had menjek vissza a világba, igen, vissza a világba.

III.

1. Ámon-Ra papja voltam Amon-Ra templomában, Thébai-ban.
2. De Bacchus jött az ő borba öltözött leánykatonáival, sötét lepelbe öltözött leányokkal; és Bacchus középen olyan, mint egy őzborjú.
3. Isten! Hogy törtem ki ily' dühben és szórtam szét a kórust.
4. De az én templomomban állt Bacchus, mint Amon-Ra papja.
5. Ezért én vadul mentem a lányokkal Abysszíniába; ott laktunk s örvendtünk.
6. Rendkívüli módon, igen, így helyes és igaz.
7. Bacchus dicsőségére eszem az érett és éretlen gyümölcsöt.
8. Örökzöld fennsík, onix és szardonix és opál sorok, melyek a hűvös s zöld malahit tornácra vezetnek.
9. Abban van egy kristály burok, mely kagyló formájú – Ó Priapus dicsősége! A Nagy Istennő Üdvössége!
10. Benne van egy gyöngy.
11. Ó Gyöngy! A nagyra becsült Amon-Ra fenségéből származol.
12. Ezt követően én, Amon-Ra papja egy nyugodt csillogást vettem észre a gyöngy szívében.
13. Olyan fényeset, amire nem tudunk ránézni! De figyeld! egy vérvörös rózsza a fénylő arany boton.
14. Így pedig imádtam az Istent. Bacchus! te vagy az istenem szeretője!
15. Én, aki Amon-Ra papja voltam, ki látta a Nílust sok holdon keresztül áramlani, sok, sok hold óta vagyok a szürke föld fiatal őzborja.
16. Felállítom a táncomat az imaházadban, és a titkos szerelmem édes lesz közöttetek.
17. Lesz neked egy szeretőd a szürke földek urai között.
18. Ezt fogja hozzád elvinni, ami nélkül minden csalóka; az ember élete kettéhasad a te szerelmedért az Oltáromon.
19. Ámen.
20. Legyen ez hamarost, Ó Isten, Ó Istenem! Fájdalmasan akarlak, túl magányosan vándorlok az örült népek között és a sivár, szürke földeken.
21. Fel kell állítanod a Romlottság utálatos és magányos Tárgyát. Óh, Élvezet! amint lefektetem azt a sarokkövet!
22. Egyenesen fog állni a magas hegyen; csak az Istenem társul majd vele.
23. Egyetlen rubintból fogom megépíteni; messziről ellátszik majd.
24. Jöjj! Irritáljuk a föld kancsóit: furcsa bort ontanak majd magukból.
25. A kezeim alatt nő: be fogja takarni az egész mennyet.
26. Mögöttem vagy: örült élvezettel üvöltök.
27. Aztán Ithuriel, az erős szólt; Mi is imádjuk a láthatatlan csodát.
28. Így is tettek, és az arkangyalok átsöpörtek a mennyen.
29. Furcsa és misztikus, mint egy sárga pap, amint magasan repülő madarakat hív Északról, így

tudlak elviselni és hívni Téged!

30. Ne sötétítsék el a napot a szárnyukkal és a morajlásukkal!
31. Vidd el a formát és azt, ami az után jön!
32. Mozdulatlan vagyok.
33. Olyan vagy, mint egy Rétisas a rizs között, Én vagyok a nagy vörös pelikán a lenyugvó nap vizein.
34. Olyan vagyok, mint egy kasztrált fekete bőrű; és Te vagy a szablya. Lecsapom a fejét a könnyűnek, aki széttöri a kenyeret és a sót.
35. Igen! Lesújtok –és a vér majd olyanná változtatja, mint amilyen volt; a Király hálószobájának Lapis Lazuliján csillanó naplementévé.
36. Lesújtok! Az egész világ széttörik a nagy széllé és egy hang majd olyan nyelven tör ki hangos sírásban, amelyet ember nem beszél.
37. Ismerem az ősi öröm szörnyű hangját; hadd kövessük a szél szárnyait, akár Hathor szent házába is. Hadd ajánljuk fel a tehén öt ékszerét az ő oltárán.
38. Ismét a nem-emberi hang!
39. Összetöröm az Óriás tömegemet a szél fogává és lecsapok s uralkodom, tolj el a tenger felé.
40. Van ott egy furcsa sápadt Isten, a fájdalom és romlottság istene.
41. A saját lelkem önmagába harap, mint egy skorpió a tűz gyűrűjében.
42. Az a sápadt isten a fordított fejjel, a finomság és nevetés Istene, az a fiatal Dór Isten, őt fogom szolgálni.
43. Ezért a vége kimondhatatlan rémület.
44. Inkább a nagy szürke tenger magánya!
45. De a szürke táj népét betegség éri, Istenem!
46. Hadd halmozzam el őket a rózsáimmal!
47. Ó te jóízű Isten, baljósló mosoly.
48. Kifosztalak Téged, mint egy lila szilvát a napos fán. Hogy mállasz szét a számban, Csillagok megszentelt cukra!
49. Az egész világ szürke a szemeim előtt, olyan, mint egy régen hordott borszín-bőr.
50. Minden bor ezen ajkakon van.
51. Te egy márványszobron lettél nemzve, Ó Istenem!
52. A Test milliányi hold jeges hidegségével hideg; keményebb, mint a végtelenség gyémántja. Hogy lépjek be a fénybe?
53. Ó te vagy, Ó Isten! Ó kedvesem! játékom! olyan vagy, mint a leányok gyülekezete, mint hatyúk sokasága a tavon.
54. Érzem a puhaság esszenciáját.
55. Kemény, erős férfi vagyok; de Te jöjj! puha, gyenge és nőies leszek!
56. Össze kell zúznod a Szerelmed szőlőprésével. A véremnek össze kell mocskolnia a tüzes Lábaid a Szerelmes Gyötrelem litániáival.
57. Lennie kell majd egy új virágnak a mezőkön; egy új szüretnek a szőlősben.
58. A méhek új mézet fognak gyűjteni; a poéták új dalokat énekelnek.
59. Díjam gyanánt a Kecské Fájalmát kapom; és az Isten, mely az Idő vállán ül, elaltat.
60. És aztán majd minden, ami le van írva, bevégeztetik, igen, bevégeztetik.

IV.

1. Olyan vagyok, mint egy leány, aki tiszta kád friss vízben fürdőzik.
2. Ó Istenem! Sötétnek és kíváncsnak látlak, ahogy átemelkedsz a vizeken, mint az arany füst.
3. Te összességében aranyból vagy, a hajad, a szemöldököd és a tündöklő arcod; egészen az ujjaidig és a lábujjaidig te egyetlen rózsás arany-álom vagy.

4. Mélyen a Szemeidbe, amik aranyból vannak, beleszökken a lelkem, mint egy arkangyal, ahogy a napot fenyegeti.
5. A szavaim átsuhannak és átsuhannak Rajtad; kristályholdak szűrődnek át a testeden, melyek az ovális szemeid mögött rejtőznek.
6. Mélyebbre, annál is mélyebbre. Zuhanok, még az egész univerzum is alázuhan az Évek mélységébe.
7. A végtelen hív; Az Urak hívnak; a Szó világa vár ránk.
8. Hagyd abba a beszédet, Ó Isten! Erősítsd meg a végtelen eb-fogait ebben a torkomban!
9. Olyan vagyok, mint egy sebesült madár, aki körbe-körbe lebeg
10. Ki tudja, hol kell lezuhannom?
11. Ó áldott! Ó Isten! Pusztítóm!
12. Hadd zuhanjak, [hadd zuhanjak] le, messzire, magányosan!
13. Hadd zuhanjak!
14. Se pihenés sincsen, Édes Szív, tartogasd a királyi Bacchus ringására, ki a Legszentebb combja.
15. Pihenés csak a csillagok mennyezete alatt van.
16. Uranosz leszidta Eroszt; Marsziasz leszidta Olimposzt; én leszidtam a szeretőmet az ő napsugár sörényével; talán ne énekeljek?
17. Ne az én csodálatos kántálásom hívja körém a fa-isteneket, kiknek teste csillognak a holdfénytől és méztől és mirhától való felkentségtől?
18. Imádattal telik vagytok szeretőim; haladjunk hát tovább a leghomályosabb völgybe.
19. Lesz ott egy lakoma mandragórán és vad fokhagymán.
20. Ott a Szeretett majd részesít minket a szent bankettből. A kukorica szürke süteményeiben megízleljük majd a világ ízét és erősek leszünk.
21. A halál rettenetes és vörös kupájából a világ vérét isszuk, és részegek leszünk!
22. Ohé! A dal IAO-nak, a dal IAO-nak!
23. Jöjj, had énekeljünk neked, láthatatlan lacchus, diadalmas lacchus, kimondhatatlan lacchus!
24. lacchus, Ó lacchus, Ó lacchus, légy hozzánk közel!
25. Aztán jött az idő, mikor minden idők tekintete elsötétült és az igazi fény ragyogott a távolba.
26. Volt ott még egy bizonyos sírás egy ismeretlen nyelven, melynek élessége felkavarta a lelkem nyugodt vizeit. ezért a lelkem és a testem meggyógyult betegségeiből, ön-ismeret.
27. Igen, egy angyal zavarta fel a vizeket.
28. Ez volt az ő kiáltása: IIIIOShBThIO-IIIAMAMThIBI-II.
29. És nem is énekeltem ezt ezerszer egy estén, ezer estével azelőtt, mielőtt Te eljöttél lángoló Istenem és átszúrtál a lándzsáddal. A skarlát köpenyed feltárta a mennyek egészét és az Isten azt mondta: Minden lángol, ez a vég.
30. És ráhelyezted az ajkad a sebre és millió tojást szívált ki belőle. És az Anyád ült rájuk, és Lásd! csillagok és csillagok és végső dolgok ahol a csillagok olyanok, mint az atomok.
31. Aztán láttalak Téged, Ó Istenem, úgy ültél, mint egy fehér macska a lugas megmunkált kerítésén; a forgó világok zúgása nem volt más, mint a te élvezeted tárgya.
32. Ó fehér macska, a szikrák elszállnak a bundádtól! Ropogsz, ahogy széthasítod a világokat!
33. Többet láttam belőled a fehér macskában, mint amennyit az Aeónok Víziójában láttam.
34. Ra csónakjában utaztam, de a látható Univerzumban sehol nem találtam hozzád foghatót.
35. Olyan voltál, mint egy szárnyas fehér ló és a végtelenségig versenyeztem az Istenek Urával szemben.
36. Még mindig versenyzünk!
37. Olyan vagy, mint egy hópehely, mely a fenyőruhába bújtatott erdőre hull.
38. Egy pillanatra elvesztél a „hasonló” és a „különböző” kietlenségében.
39. És láttam a szépséges Istent a hóvihar hátán – és Te voltál Ő!
40. És olvastam egy nagy Könyvben.

41. Ósi bőrre írták arany betűkkel: „Verbum fit Verbum”.
42. Ezen felül Vitriol és a Főpap neve
V.V.V.V.
43. Mindezek tűzben forogtak, csillagtűzben, ritka és messzi és teljesen magányos – mint Te meg
Én, Ó elhagyatott lélek, Én Istenem!
44. Igen és az írás jól van így Ez az a hang, ami megrázta a földet.
45. Nyolc alkalommal kiáltott fel, és nyolccal és nyolccal
számlálom a kegyeidet, Ó, Te Tizenegyrétű Isten 418!
46. Igen, és sokkal többel is, a tízzel és a huszonkét iránnyal és még a piramis egyenesével is – így
leszel hozzám kegyes.
47. Ha megszámlálom őket, ezek Egyek.
48. Tökéletes a Te szerelmed, Ó, Uram! A sötétség fedett fel Téged és Ó, aki a liget
szörnyűségében tapogatózik, talán elkaphat Téged, úgy, mint, ahogy egy kígyó lecsap egy
énekesmadárra.
49. Elkaptalak Téged, puha rigóm; olyan vagyok, mint a smaragd-anyjának sólyma. Az ösztönöm
segítségével fogtalak el, hiszen a szemeim elesnek a Te dicsőségedtől.
50. Ezek ostoba népe csupán. A sárga homokon látom őket, mindegyik Tíriai lilába öltözött.
51. A ragyogó Istenüket hálóan húzzák a partra; tüzet raknak a Tűz istenének és megszenvedetlen
szavakat ordítanak, még olyan félelmetes átkokat is, mint „*Amri maratza, maratza, atman
deona lastadza maratza maratza – marán!*”
52. Utána megsütik a ragyogó istent és egészben nyelik le.
53. Ezek gonosz népek, Ó szépséges fiú! Hadd lépjünk át a Túlvilágra.
54. Hadd formáljuk magunkat egy kívánatos csalétekké, vonzó formájúvá!
55. Olyan leszek, mint egy ragyogó meztelen nő elefántcsont mellekkel és arany mellbimbókkal;
az egész testem olyan lesz, mint a csillagok teje. Kéjelgő leszek és Görög, Délosz kurtizánja, az
instabil szigeté.
56. Te olyan leszel, mint egy apró vörös kukac a horgon.
57. De Te meg én hasonló halakat fogunk fogni,
58. Utána olyan leszel, mint egy csillogó hal, aranyszínű háttal és ezüst hassal: Én olyan leszek,
mint egy erőszakos gyönyörű férfi, erősebb, mint két megsebzett bika, a Nyugat embere, ki
egy nagy zsák értékes drágakövet cipel egy boton, ami nagyobb mindenek tengelyénél.
59. És a halat fel fogjuk áldozni Néked és az erős férfit keresztre feszítjük nekem, és Te meg én
Megcsókoljuk egymást, hogy jóvátegyük a kezdet hibáját, Igen, a kezdet hibáját.

V.

1. Ó szépséges Istenem! Úgy úszom a szívedben, mint egy pisztráng a hegyi zuhatagban.
2. Örömben medencéről-medencére ugrálok; el vagyok látva mind barnával és arannyal és ezüsttel.
3. Kedvesebb vagyok, mint az egyszerű tavaszi fák az első hóesésben.
4. Gondolataim kristálybarlangja pedig kedvesebb, mint Én.
5. Csupán egyetlen horgász-horog húzhat ki onnan; ez egy térdeplő nő a folyó partján. Ő az, aki szikrázó harmatot zúdít magára és a homokra, így pedig a folyó tovább törhet.
6. Amott egy madár a mirtuszvirágon, csak annak a madárnak a hangja tud kihúzni engem a szíved medréből, Istenem!
7. Ki ez a nápolyi fiú, aki örömeiben kacag? Az Ó szeretője a Tűz Hegyének hatalmas krátere. Láttam az elszenesedett végtagjait, amint titkos nyelvvel hozzák le a lejtőről az olvadt sziklák.
8. És Ó! tücsökciripelés!
9. Emlékszem a napokra, amikor vezér voltam Mexikóban.

10. Ó Istenem! Akkor is a szeretőm voltál, mint most?
11. A gyermekkorom akkor is a te játékod volt? – A Játékod volt?
12. Valóban, emlékszem azokra a vas-napokra.
13. Emlékszem miképpen nedvesítettük meg a zord tavakat az aranyfolyamunkkal; miképpen süllyesztettük el Citlalteplel kráterébe az értékes képet.
14. Miképpen emelt fel minket a jó láng még a síkságokra is, hogyan ültetett le az áthatolhatatlan erdőbe.
15. Igen, egy furcsa vörös madár voltál aranycőrrel. Én voltam a Társad a síkság erdeiben és együtt hallgattuk a megcsonkított papok messzi énekét és a Feláldozott Szolgálatok őrült lármáját.
16. Volt ott egy furcsa szárnyas Isten, aki elmondta nekünk a Bölcsességét.
17. Elértük, hogy apró arany szemcsék legyünk a lassú folyó homokjában.
18. Igen, és az a folyó volt a tér és az idő folyója.
19. Távoztunk onnan, a kisebbhez is, a nagyobbhoz is, mostanáig, Ó Édes Istenem, önmagunk vagyunk, ugyan azok.
20. Ó én istenem, olyan vagy, mint egy kis fehér kecske, villámmal a szarvaiban.
21. Szeretlek, szeretlek!
22. Minden lélegzet, minden szó, minden gondolat, minden tett a Szerelem cselekedete Veled.
23. A szívem verése a szerelem ingája.
24. A rólam szóló dalok a puha sóhajok.
25. A velem kapcsolatos gondolatok elragadtatóak.
26. A tetteim számtalan gyermeked, a csillagok és az atomok.
27. Legyen ott Semmi!
28. Legyen minden dolog a Szerelem óceánjába dobva!
29. Legyen ez az odaadás egy hatásos varázslat, ami kiűzi az Öt démonait!
30. Ahh, Istenem, minden eltűnt! Felemésztetted az elragadtatásodat. Falútli! Falútli!
31. Van a csendnek egyfajta ünnepélyessége. Nincs is többé más hang.
32. Így kell ennek lennie egészen a végig. Mi, akik por voltunk, soha nem szabad visszaesnünk a porba.
33. Így legyen.
34. Aztán, Istenem, a fűszerek kertjének lehelete. Mindezeknek fordított aromájuk van.
35. A tölcser egy végtelen sugárral lett elvágva; a görbe hiperbola-élet létezővé válik.
36. Tovább és tovább lebegünk; de mozdulatlanok vagyunk. Csak rendszerek láncolata az ami távolodik tőlünk.
37. Elsőnek az ostoba világ esik el; a régi, szürke föld világa.
38. Elgondolhatatlanul messzire zuhan; egy szomorú szakállas, szakállas arc elnököl felette.
39. Mi a csendhez és a gyönyörhöz, és az arc Erósz nevető arca.
40. Mosolyogva köszöntjük a titkos jelekkel.
41. Elvezet minket a fordított palotába.
42. Ott van a Vérnek egy Szíve, egy piramis, aminek a csúcsa leér egészen a Kezdet Hibájáig.
43. Temess el a dicsőségedbe, Ó szeretett, ó hercegi szeretője ennek a szajha leánynak, eme Palotának legtitkosabb kamrájában.
44. Ez gyorsan el lett végezve, igen, a pecsét fel lett rajzolva a kamrára.
45. Van egy, aki eléri, hogy megnyíljon.
46. Nem emlékezettel, sem képzelettel, sem imával, sem koplalással, sem megpróbáltatással, sem drogokkal, sem pedig meditációval; csak passzív szerelemmel érheti el.
47. Várnia kell a Szeretett kardjára, és el kell viselnie annak a torkához szegezését.
48. Aztán a vére kifolyik majd és jeleket ír nekem az égre; igen, jeleket ír majd nekem az égre.

VI.

1. Te egy papnő voltál a Druidák közt, Ó Istenem és ismertük a Tölgy erejét.
2. Készítettünk magunknak egy templomot kövekből az Univerzum képmására, akkor is, ha te mindezt nyíltan hordozod, én pedig elrejtve.
3. Ott pedig rengeteg csodálatos dolgot cselekedtünk éjfélkor.
4. A fogyó holdnak megfelelően dolgoztunk.
5. Hallottuk a síkságon a farkasok kegyetlen vonyítását.
6. Választunk; együtt vadásztunk a falkával.
7. Eljöttünk egy új Kápolnába is, te pedig elhordtad a Szent Grált a Druida ruhád alatt.
8. Titkon és lopakodva ittunk a meghatározó Szentségből.
9. Aztán egy szörnyűséges betegség sújtott a szürke föld népére; és örvendtünk.
10. Ó Istenem, fedd fel a dicsőségedet.
11. Jöjj, mint egy tolvaj, és lopjuk el a Szentséget!
12. A ligeteinkben, a kolostori celláinkban, a boldogságunk méh-celláiban, had igyunk, had igyunk!
13. Ez az a bor, aminek tinktúrája mindent befest a csalhatatlan arannyal.
14. Ezekben a dalokban mély titkok vannak. Nem elég hallani a madarat; ahhoz, hogy élvezhesse a dalt, madárnak kell lennie.
15. Én vagyok a madár és te vagy a dalom Ó én dicső, szökkenő Istenem.
16. Megtestesülsz a csillagokban, egymás mellett hétszer vezeted át a konstellációkat a Semmi-ség cirkuszán.
17. Ó te Gladiátor Isten!
18. Én a hárfámon játszom, Te a lángokkal és szörnyekkel küzdesz.
19. Te élvezetedet leled a zenében és én pedig a csatározásban.
20. A Császár szeret Téged és Engem.
21. Lásd! meghívott minket a birodalmi pódiumra.
22. Az éj úgy száll le, mint egy csillogó palást a hercegről a szolgára.
23. Ó felemel egy szabad embert!
24. Vesd hát próféta, a köpenyed ezen szolgákra!
25. Egy hatalmas éj, kicsiny lángok benne; de szabadság legyen a szolgának jussa, hogy a dicsősége mindent magába foglaljon.
26. Így pedig lementem a nagy, szomorú városba.
27. Ott a halott Masselina méregre cserélte koronáját a halott Locustától; ott állt Caligula és lesújtott a feledés tengereire.
28. Ki voltál te, Cézár, aki ismerte Istent egy lóban?
29. És lásd hát! láttuk egy Szász fehér lovát a földre temetve.; és láttuk a Tengerek Lovait amik az öreg szürke földön lángoltak, és az orrlukaik habja megvilágosított minket!
30. Ahh! Ah! De én szeretlek téged, Isten!
31. Olyan vagy, mint a hold a jégvilágon!
32. Olyan vagy, mint a legtávolabbi havak a tigrisek földjének felégetett házain.
33. Csönddel és beszéddel imádlak téged.
34. De minden hiába.
35. Csak a némaságod és a beszéded szeret engem megfelelően.
36. Sírás, Ó szürke föld népe, megittuk a borotokat és otthagytunk titeket a keserves söpredéknek.
37. De mindebből mégis lepárlunk nektek egy likórt, ami az Istenek nektárján is túl van.
38. A Fűszer és arany világa számára van egy értéke a tinktúránknak.
39. A piros porunk számára a kivetülésünk túltesz minden lehetőségén.

40. Kevés ember van ott; elegendő vannak.
41. Tele leszünk kupa-hordozókkal, és a bor nincs kimérve.
42. Ó édes Istenem! mily' lakomát bocsátottál rendelkezésünkre.
43. Nézd a fényeket, a virágokat és a leányokat!
44. Kóstold meg a borokat, a nyalánkságokat és a ragyogó húsokat!
45. Lélegezd be a parfümöket és azon kicsiny isteneket, kik olyanok, mint a fa-nimfák, mik az orlyukokban laknak!
46. Érezd az egész testeddel a légyságot, ami olyan, mint a márvány hűvössége és a nagylelkű melegségét a napnak és a szolgálóknak!
47. Hadd informálja a Láthatatlan minden szétválasztó energia felemésztő fényét.
48. Igen! az egész világ szétválasztott, mint az öreg-szürke a fa a villám által!
49. Jöjjetek, Ó istenek és lakomázzunk.
50. Te, Ó kedvesem, én meg nem szűnő Veréb-istenem, megkönnyebbülésem, vágyam, megtévesztőm, Jöjj és ciripelj a jobb kezemben.
51. Ez Al A' emlékének története a papban, igen, Al A' [története] a papban.

VII.

1. A füstölő égetésével és a messzi droggal lett felfedve a szó.
2. Ó étel és méz és olaj! Ó gyönyörű zászlója a holdnak, amit kilógat a gyönyör közepébe!
3. Ezek meglazítják a tetem pólyáját; eloldozzák Ozírisz lábait, így a lángoló isten áttörhet az égbolton a fantasztikus lándzsájával.
4. De a szomorú fekete márvány a szomorú szobor, és a változatlan fájdalom a szemben keserves a vaknak.
5. Mi megértjük azon megrázott márvány elragadtatását, [mely] a megkoronázott gyermek agóniája által lett szétszakítva, az istenek arany pálcája [által].
6. Mi tudjuk, hogy miért van minden a kőbe rejtve, és a koporsóba, a nagy síremlékbe, és mi is válaszolunk Olalám! Imál! Tutulú! ahogy a régi könyvben írva van.
7. Azon könyv három szava olyan, mint az élet az Új Eón számára; egy isten sem olvasta végig.
8. De te és én, Ó Isten, megírtuk lapról-lapra.
9. Miénk a Tizenegyrétű szó Tizenegyrétű olvasata.
10. Ezen hét betű együtt hét különböző szót alkot; minden szó isteni és hét mondat van bennünk elrejtve.
11. Te vagy Szó, Ó kedvesem, Uram, Mesterem.
12. Jöjj hozzám, keverd össze a vizet és a tüzet, mindennek fel kell oldódnia.
13. Várok rád az álmomban, ébren, nem Invokállak többé; hiszen Te bennem vagy, Ó Te, ki egy gyönyörű hangszerré változtattál, ami a Te elragadtatásodra van hangolva.
14. De mégis el vagy választva, úgy, ahogy én.
15. Emlékszem egy bizonyos szent napra az év alkonyán, Ozírisz Együttállásának alkonyán, mikor először láttalak Téged tisztán; amikor először lett a félelmetes kimenetel kiharcolva, amikor az Íbiszfejű varázslattal elűzte a harcot.
16. Emlékszem az első csókra, mint ahogy egy leánynak kell. És a sötét mellékutakon nem volt még egy; a Csókjaid megmaradtak.
17. Nincs melletted még egy a Szerelem Univerzumában.
18. Istenem, Szeretlek, Ó Te díszes szarvú kecske!
19. Te gyönyörű Ápisz-bika! Te gyönyörű Apep-kígyó! A Terhes Istennő gyönyörű gyermeke!
20. Megmozdultál az álmodban, Ó, évek ősi szomorúsága! Felemelted a fejed, hogy lesújts és minden feloldódott a Dicsőség Mélységében!
21. Legyen a szavak betűinek vége! legyen a hétrétű beszédnek vége.

22. Kódold bele mind eme csodát egy sovány, sebes teve figurájába, ami a homokban lépked.
23. Magányos Ő és utálatos, de megkapta a koronát.
24. Örvendj! Örvendj!
25. Istenem! Ó, Istenem! Én csap az idők csillagporának egy szemcséje vagyok; én vagyok a dolgok titkának Mestere.
26. Én vagyok a Felfedő és az Előkészítő. Enyém a Kard — és a Mitra és a Szárnyas Pálca!
27. Én vagyok a Beavató és a Pusztító. Enyém a [föld] Golyó — és a Bennu-madár és Ízisz, a lányom Lótusza!
28. Én vagyok az, aki mindezek felett áll; és én cipelem a hatalmas sötétség szimbólumait.
29. Lesz ott egy pecsétje a halál hatalmas tűnődő óceánjának és a sötétség belső tündöklésének.
30. Fel fogja falni az kisebb sötétséget.
31. És abban a mélységben valaki szólni fog: Mi az?
32. Nem Én.
33. Nem Te, Ó Isten.
34. Jöjj, ne okoskodjunk mi ketten; élvezzük! Legyünk önmagunk, csendben, egyedülálló, elválasztottak.
35. Ó, világ magányos fáí! Ebben a visszavonultságban elrejtitek-e a szeretetünket?
36. A Leghatalmasabb lándzsáinak erdejét Éjnek hívják, és Hádésznek, és a Harag Napjának; De én vagyok az ő kapitánya és én cipelem a kelyhét.
37. Ne féljeteek engem a lándzsáimmal! A démonokat a csinos gallyacskáikkal fogják lemészárolni. Szabad leszel.
38. Ah, szolgálók! nem fogjátok — nem tudjátok, hogy akarjatok.
39. A lándzsáim zenéje majd a szabadság dala lesz.
40. Egy nagy madár fog majd az Élvezet mélységéből végigsöpörni és el fog téged hozni, hogy a kehelyhordozóm legyél.
41. Jöjj, Ó Istenem, egy utolsó elragadtatásban érzük el az egységet a sokasággal.
42. A Dolgok csendjében, az erők Éjszakájában, túl a hármak elátkozott birodalmán, élvezzük a szerelmünket!
43. Kedvesem! Kedvesem! el, el, túl a Gyülekezeten, a Törvényen, a Megvilágosodáson, egészen az Sötétség Elhagyatott Anarchiájáig.
44. Még így is el kell fednünk a ragyogásunkat.
45. Kedves! Kedvesem!
46. Ó, Istenem de szerelem bennem áttöri a Tér és Idő korlátait; a Szerelmem megiszlik közöttük, hiszen a szerelem nem szerelem.
47. A borom azoknak lett kiöntve, akik még nem kóstoltak bort.
48. Ezért a gázok majd megtisztítják őket és a szerelmem ereje majd hatalmas gyermeket fog nemzeni a leányaikkal.
49. Igen! Befogadás nélkül, ölelés nélkül—és hang válaszol Igen! Ezek így lesznek.
50. Kerestem Magamnak egy Szót; nem, magamnak.
51. És jött a szó: Ó Te! Ez jól van [így]. Ne vigyázz! Szeretlek! Szeretlek! Szeretlek!
52. Ezért van hitem a végsőkig, igen, a végsőkig.